

200705345/1.

Datum uitspraak: 8 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/33178 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zutphen, van 29 juni 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 juni 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 juni 2007, verzonden op 2 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

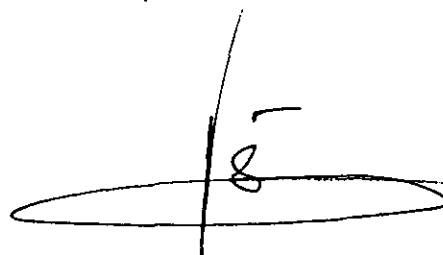
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 november 2007

418.

Verzonden: 8 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 06/33178

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
van Angolese nationaliteit,
gemachtigde: mr. drs. M.J. Verwers, advocaat te Wageningen,

en

de Staatssecretaris van Justitie
(voorheen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie)
verweerder,
gemachtigde: mr. N.A.P. Trommelen, werkzaam bij de IND.

1. Proceerverloop

Bij besluit van 14 oktober 2002 heeft verweerder afwijzend beslist op de aanvraag van eiser om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij voormeld besluit heeft verweerder tevens ambtshalve beslist eiser geen verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling (hierna: amv)' te verlenen.

Bij brief van 11 november 2002 heeft eiser tegen verweerdens weigering om hem een verblijfsvergunning asiel te verlenen, beroep ingesteld bij de rechtbank.

Bij brief van 8 november 2002, ontvangen op 11 november 2002, heeft eiser bezwaar gemaakt tegen verweerdens weigering om hem een verblijfsvergunning regulier op grond van verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling te verlenen. Bij besluit van 3 december 2003 (loes: 3 december 2002) heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. Bij brief van 31 januari 2003 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank.

Bij brief van 5 december 2003 heeft verweerder het besluit van 3 december 2002 ingetrokken en medegedeeld dat opnieuw zal worden beslist ten aanzien van het al dan niet verlenen van een verblijfsvergunning onder de beperking 'verblijf als amv'. Verweerder heeft voor het overige het besluit van 14 oktober 2002 gehandhaafd.

Reg.nr.: AWB 06/33178

2

Bij uitspraak van 25 februari 2004 (Awb 02/85197) heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, het beroep tegen de weigering van een verblijfsvergunning asiel gegrond verklaard, het bestreden besluit van 14 oktober 2002 vernietigd en bepaald dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

Verweerder heeft op 13 april 2004 een voornemen uitgebracht, strekkende tot afwijzing van de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Tevens heeft verweerder ambtshalve beslist om aan eiser geen verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als asvl' te verlenen.

Bij besluit van 3 juni 2004 heeft verweerder overeenkomstig het voornemen van 13 april 2004 beslist.

Vervolgens heeft verweerder op 14 juni 2004 wederom een voornemen uitgebracht, strekkende tot afwijzing van de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij brief van 14 juli 2004 heeft eiser zijn zienswijze op dit voornemen ingediend. Op 26 april 2005 heeft verweerder opnieuw een voornemen uitgebracht, strekkende tot afwijzing van de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Tevens heeft verweerder ambtshalve beslist eiser geen verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als asvl' te verlenen. Het voornemen van 13 april 2004, het besluit van 3 juni 2004 en het voornemen van 14 juni 2004 heeft verweerder ingetrokken. Bij brief van 24 mei 2005 heeft eiser zijn zienswijze op het voornemen van 26 april 2005 ingediend.

Bij besluit van 13 juni 2006 heeft verweerder overeenkomstig het voornemen van 26 april 2005 beslist. Tevens heeft verweerder in dit besluit het bezwaar van 11 november 2002 niet-onvankelijk verklaard.

Bij brief van 9 juli 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 30 maart 2007, waar eiser en zijn gemachtigde alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Motivering

Ten aanzien van het asielgerelateerde deel van het beroep

2.1 Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), galezen in samenhang met artikel 8:69, van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2.2 In voormelde onherroepelijke uitspraak van 25 februari 2004 heeft de rechtbank - voor zover van belang en samengevat - overwogen dat verweerder in het bestreden besluit had nagelaten een oordeel te geven omtrent eisers psychische situatie in verband met een eventuele schending van artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Verweerder diende dit aspect in het nieuw te nemen besluit ten aanzien van eiser in het kader van de beoordeling van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) in zijn beoordeling te betrekken. De rechtbank heeft vervolgens overwogen dat verweerder in het bestreden besluit had nagelaten een beoordeling te geven of wellicht sprake was van bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard, anders dan

Reg.nr.: AWB 06/33178

3

traumata, die verband houden met het asielreëls, en die derhalve aanleiding kunnen zijn tot verlening van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

2.3 Gelet op voormelde uitspraak is het geschil thans beperkt tot het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b en c, van de Vw 2000.

2.4 Op grond van artikel 29 van de Vw 2000 kan, voor zover van belang, een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden verleend aan de vreemdeling:

a. (...);

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;

c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

2.5 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.6 Met betrekking tot de door eiser bij brief van 19 maart 2007, door de rechtbank op 20 maart 2007, ontvangen medische stukken, te weten behandelplannen van de justitiële jeugdinrichting van 25 augustus 2005 en 16 februari 2006, overweegt de rechtbank het volgende.

Ingevolge artikel 8:58, eerste lid, van de Awb kunnen partijen tot tien dagen voor de zitting nadere stukken indienen. Namens verweerder is ter zitting bezwaar gemaakt tegen het bij de beoordeling betrekken van deze stukken.

De rechtbank is van oordeel dat deze stukken, gelet op het bepaalde in voormeld artikel niet in de onderhavige procedure kunnen worden meegenomen, nu eiser deze eerder in de procedure had kunnen inbrengen, gelet op de datum van de stukken. Zijdens eiser zijn geen feiten of omstandigheden aangevoerd die nopen tot een ander oordeel.

2.7 Voor zover eiser heeft gesteld bij terugkeer naar zijn land van herkomst te vrees voor een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling vanwege zijn psychische gesteldheid overweegt de rechtbank het volgende.

Volgens de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) (uitspraak van 2 mei 1997 in de zaak nr. 146/1996/767/964, RV 1997, 70, en van 6 februari 2001 in de zaak nr. 44599/98, JV 2001/103) en van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling), waaronder de uitspraak van 8 november 2005 (zaak nr. 200507278/1, LJN: ALJ6194, JV 2005/477) kan uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land waarnaar wordt uitgezet, leiden tot schending van artikel 3 van het EVRM. Van uitzonderlijke omstandigheden kan slechts

Reg.nr.: AWB 06/33178

4

sprake zijn, indien de desbetreffende vreemdeling lijdt aan een ziekte - psychiatrische aandoeningen daaronder begrepen - in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium en er geen medische voorzieningen of sociale opvang in het land van herkomst aanwezig zijn, terwijl de vreemdeling in grote mate afhankelijk is van die voorzieningen of sociale opvang en hij die in het uitzettende land al geruime tijd ontvangt.

2.8 De rechtbank is niet verweerder van oordeel dat eiser gelet op de voormelde uitspraken van het EHRM en voienbedoelde rechtspraak van de Afdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat een eventuele uitzetting op grond van zijn gezondheidssituatie in strijd zou komen met artikel 3 van het EVRM. Uit het door eiser bij brief van 15 mei 2006 overgelegde behandelplan van 22 april 2004, ondertekend door drs. C.M. van Emmerik, eerste behandelaar, locatie Rekken en drs. R.J. Snoep, behandelcoördinator, blijkt niet dat sprake is van een levensbedreigende medische situatie als hiervoor bedoeld. De stukken noopten verweerder evenmin tot het (doen) verrichten van (nader) medisch onderzoek nu het in dit verband aan eiser is om zijn stellingen met adequate medische gegevens te onderbouwen.

2.9 Verweerder heeft derhalve terecht overwogen dat eiser niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vw 2000.

2.10 Voor zover eiser stelt dat van hem op grond van klemmende redenen van humanitaire aard in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar Angola, overweegt de rechtbank als volgt.

Eiser heeft in dit verband een beroep gedaan op het traumabeleid, vermeld in de ten tijde van het bestreden besluit geldende paragraaf C1/4.4.2.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000), en daarbij aangevoerd dat hij psychische klachten heeft als gevolg van de gebeurtenissen in zijn land van herkomst.

Ingevolge het traumabeleid, voor zover hier van belang, zal aannemelijk moeten zijn dat de gestelde traumatiserende gebeurtenissen aanleiding zijn geweest voor het vertrek uit het land van herkomst. Voor de aannemelijkheid van dit causale verband biedt de termijn waarbinnen de betrokkene het land heeft verlaten een belangrijk aanknopingspunt. In beginsel geldt hiervoor het uitgangspunt dat de betrokken asielzoeker binnen zes maanden na deze gebeurtenissen het land van herkomst dient te hebben verlaten.

De termijn van zes maanden vormt een omslagpunt in de bewijslastverdeling: bij een vertrek na zes maanden zal een vergunning op grond van het traumabeleid in beginsel worden geweigerd, tenzij de betrokken asielzoeker aannemelijk maakt dat er wel degelijk een verband is tussen de gebeurtenis en het vertrek. De betrokkene zal daarvoor feiten en omstandigheden aannemelijk dienen te maken waaruit blijkt dat hij het land van herkomst niet eerder heeft kunnen verlaten.

De rechtbank ziet geen grond dit beleid als kennelijk onredelijk te bestempelen.

2.11 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat een beroep op het traumabeleid niet kan slagen, nu eiser zijn moeder acht jaar voor zijn vertrek uit Angola is kwijtgeraakt en hij nadien samen met zijn broer al die jaren nog in heeft verbleven.

Reg.nr.: AWB 06/33178

5

2.12 Vastgesteld moet worden dat tussen de voor eiser traumatiserende gebeurtenis en zijn vertrek uit Angola in ieder geval meer dan zes maanden zijn verstreken. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder kunnen concluderen dat eisers beroep op het traumabeleid faalt. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de gebeurtenis niet de aanleiding is geweest voor eisers vertrek uit het land van herkomst acht jaar later. In de door de vreemdeling aangevoerde feiten en omstandigheden, te weten eisers jongdige leeftijd, zijn psychische situatie en de omstandigheden waarin eiser verkeerde, heeft verweerder geen grond hoeven vinden voor een ander standpunt.

2.13 Voorts heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat niet is gebleken van andere, bijzondere, individuele klemmende redenen van humanitaire aard, die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst en die verband houden met het asielbeleid, die voor verweerder aanleiding hadden behoren te zijn eiser een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, van de Vw 2000 te verlenen. De verwijzing naar hetgeen eiser is overkomen, zijn jonge leeftijd en zijn psychische gesteldheid, geeft, gelet op het beleid neergelegd in paragraaf C1/4.4.2.4 van de Vc 2000 en gezien de uitspraak van de Afdeling van 27 januari 2005 (JV 2003/432), geen aanleiding voor een ander oordeel.

Naar het oordeel van de rechtbank kan het beroep van eiser op het IVRK evenmin slagen. Noch uit de tekst, noch uit de wordingsgeschiedenis van het IVRK valt af te leiden dat ingevolge de bepalingen van dit verdrag voor de Nederlandse staat verplichtingen bestaan die verder gaan dan hetgeen reeds is neergelegd in de Nederlandse regelgeving en het beleid terzake amv.

2.14 Verweerder heeft derhalve terecht overwogen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, van de Vw 2000.

2.15 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweiders standpunt dat geen rechtgrond bestaat voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd aan eiser de rechterlijke toetsing kan doorstaan.

Ten aanzien van het resulterende deel van het beroep

2.16 Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is verweerder bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen. In artikel 3.6, aanhef en onder b, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) is bepaald dat een dergelijke vergunning onder meer kan worden verleend onder een beperking verband houdend met verblijf als amv.

Ingevolge artikel 3.56, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder de beperking verband houdend met verblijf als amv worden verleend aan de alleenstaande minderjarige vreemdeling voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.

2.17 In het Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire (hierna: TBV) 2003/64 is, voor zover thans van belang, vermeld dat het opvanghuis Mulemba (hierna: tehuis) in Angola een gunstige uitzondering is op de naar lokale maatstaven gemeten slechte kwaliteit van andere

Reg.nr.: AWB 06/33178

6

opvanghuizen in Angola. In 2003 is dit tehuis met middelen uit Nederland uitgebreid. Via de Internationale Organisatie voor Migratie wordt in het tehuis aan terugkerende alleenstaande minderjarige Angolezen tijdelijk opvang geboden. Geconcludeerd wordt dat in het tehuis voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen adequate opvang voorhanden is.

2.18 In het thans bestreden besluit heeft verweerder zich - kort samengevat - op het standpunt gesteld dat elser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'amv' nu er adequate opvang in Angola voor hem aanwezig is. Daartoe heeft verweerder verwezen naar het TBV 2003/64, de brief van de Internationale Organisatie voor Migratie van 9 januari 2006 en de uitspraken van de Afdeling van 1 november 2005 (zaak nr. 200504185/1) en 22 februari 2006 (zaak nrs. 200508282/1, 200507814/1, 200508949/1 en 200508336/1).

2.19 De rechtbank is van oordeel dat het bestreden besluit de rechterlijke toetsing niet kan doorstaan. Daartoe wordt het volgende overwogen.

2.20 In de zienswijze van 24 mei 2005 op het voornemen van 26 april 2005 heeft elser aangevoerd dat voor hem geen adequate opvang in Angola aanwezig is, gelet op zijn psychische problematiek. Elser heeft verwezen naar medische stukken, de door de kinderrechter van de rechtbank 's-Gravenhage uitgesproken uithuisplaatsing van elser en zijn opname in een psychiatrische inrichting in Reldken. Elser heeft gesteld dat een algemene opvanginstelling niet gespecialiseerd is in het opvangen van kinderen, die zeer specifieke opvang en zorg nodig hebben.

2.21 Verweerder heeft zijn standpunt dat er adequate opvang aanwezig is in Angola gebaseerd op de aanwezigheid van het opvanghuis Mulemba en elser's broer. Naar het oordeel van de rechtbank is verweerder in het bestreden besluit voorbijgegaan aan het betoog van elser dat vanwege zijn psychische gesteldheid in zijn geval in Angola geen sprake is van adequate opvang noch in het tehuis Mulemba noch bij zijn broer zodat het besluit een draagkrachtige motivering mist.

2.22 Gelet op het voorgaande dient het beroep, voor zover gericht tegen de weigering om elser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'amv' te verlenen, gegrond te worden verklaard en dient het bestreden besluit te worden vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 7:12 van de Awb. Hetgeen op dit punt verder namens elser is aangevoerd, behoeft derhalve geen bespreking meer.

Voor zover namens elser ter zitting nog naar voren is gebracht, dat elser in de bezwaarprocedure waarin hij niet-ontvankelijk is verklaard, had moeten worden gehoord, overweegt de rechtbank als volgt. De algemene verwijzing in de gronden van beroep naar vijftien aangehaalde pagina's uit het bezwaarschrift kan niet worden aangemerkt als een beroepsgrond tegen de in het bestreden besluit opgenomen niet-ontvankelijk verklaring van elser in het bezwaar van 11 november 2002. Overigens kan verweerder eerst van zijn bevoegdheid ambtshalve een verblijfsvergunning regulier te verlenen, gebruik maken, indien de asielaanvraag van de desbetreffende vreemdeling is afgewezen.

Reg.nr.: AWB 06/33178

7

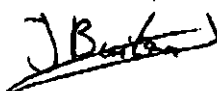
2.23 Er bestaat aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Met toepassing van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht worden deze kosten vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

3. Beslissing:

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond voor zover gericht tegen verweerdens weigering eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen;
- verklaart het beroep gegrond, voor zover gericht tegen de weigering eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'amv' te verlenen;
- vernietigt het bestreden besluit van 13 juni 2006 in zoverre;
- draagt verweerder op met inachtneming van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 644,-, te betalen door de Staat der Nederlanden aan eiser.

Aldus gegeven door mr. M.J.H. Schuurman en in het openbaar uitgesproken op 29 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. J. Buitanbulis als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingszaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: 02 JULI 2007

Voor fotocopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements - Rechtbank
te ZUTPHEN

de Rechtspraak

Rechtbank Zutphen

KB Termijn 4 wken
= 20 + 27/7/07

AANTEKENEN
PER FAX ((0317) 42 26 69
De heer mr. M.J. Verwers

Postbus 282
6700 AG Wageningen

Sector Bestuursrecht

bestuursrecht
Mertinsdijel 2
7201 DT Zutphen

correspondentieadres
postbus 382, 7200 AJ Zutphen

t 0675 803 800
f 0675 84 33 01
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

datum 2 juli 2007
onderdeel SBR, afd. Vreemdelingenrecht
contactpersoon mevvr J.A. Hofman
doorkte nummer 0575 593 729
ons kenmerk proceduresnummer 06 / 33178 BEPTDN 299 11 482
casusnummer
uw kenmerk 13483
bijlage(n)
faxnummer afzender
onderwerp het beroep van

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijst ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

JW003

H

- mr. L.T.G. van Engelen
 - mr. drs. M.J. Verwers
- advocaten

advocatenkantoor Van Engelen

Aan de voorzitter van de afdeling
bestuursrechtspraak
Raad van State
Afdeling Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

[fax:0703651380]

Wageningen, 27 juli 2007

inzake:

procedurenummer: 06/33178

geb.datum: 11 juli 1991

nationaliteit: Angolees

ons dos.nr.: M 14040 dit nummer in correspondentie vermelden svp

RAAD VAN STATE	
INNOTIEN	
27 JUL 2007	
390705345	
FILE	FILE

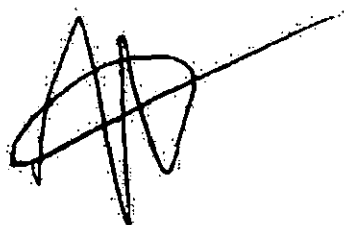
3271-A

Geachte heer, mevrouw,

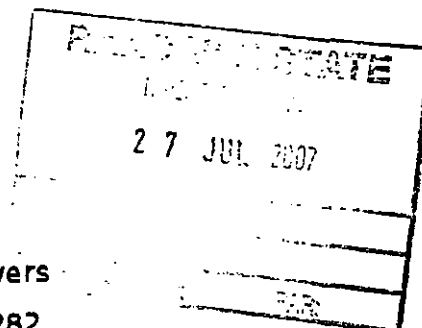
In opgemelde asielzaak zend ik u bijgaand een hoger beroepschrift, gericht tegen de uitspraak d.d. 29 juni 2007, verzonden 2 juli 2007 voorzover daarbij het beroep tegen de weigering van een VTV asiel ongegrond is verklaard.

Met vriendelijke groet,

M.J. Verwers

I

advocatenkantoor **Van Engelen****HOGER BEROEPSCHRIFT****IN HET KADER VAN EEN ASIELPROCEDURE**

VAN:

M.J. Verwers

Postbus 282,

6700 AG Wageningen

tel: 0317-421133

fax: 0317-422669

TEN BEHOEVE VAN DE VREEMDELING:

cliënt :
geboren op :
nationaliteit : Angolees
wonende te :
justitienummer :
V nummer :
procedurenummer rechtbank:06/33178

Aan de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Afdeling Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Geeft eerbiedig te kennen:

wonende te , ten deze domicilie kiezende
te Wageningen aan de Generaal Foulkesweg 55, 6703 BM, Wageningen, ten kantore
van de advocaat en procureur mr. M.J. Verwers, welke ter dezer zake door appellant tot
gemachtigde wordt gesteld en welke hierbij uitdrukkelijk verklaart dat de bepaaldelijk
verleende volmacht strekt tot het indienen van het onderhavige hoger beroep.

Appellant komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingplaats Zutphen d.d. 29 juni 2007, verzonden 2 juli 2007, van welke uitspraak u hierbij een afschrift aantreft (**productie**) voorzover daarbij het beroep voor wat betreft het asielgedeelte ongegrond is verklaard.

Appellant doet u dit beroepschrift tijdig toekomen.

De grieven van dit hoger beroepschrift zijn de navolgende.

Grief 1.

Ten onrecht overweegt de rechtbank onder rechtsoverweging 2.8:

"De rechtbank is met verweerder van oordeel dat elser gelet op de voormelde uitspraken van het EHRM en vorenbedoelde rechtspraak van de Afdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat een eventuele uitzetting op grond van zijn gezondheidssituatie in strijd zou komen met artikel 3 van het EVRM. Uit het door eiser bij brief van 15 mei 2006 overgelegde behandelplan van 22 april 2004, ondertekend door drs. C.M. van Emmerik, eerste behandelaar, locatie Rekken en drs. R.I. Snoep, behandelcoördinator, blijkt niet dat sprake is van een levensbedreigende medische situatie als hiervoor bedoeld. De stukken noopten verweerder evenmin tot het (doen) verrichten van (nader) medisch onderzoek nu het in dit verband aan elser is om zijn stellingen met adequate medische gegevens te onderbouwen."

Toelichting

1.

Met het oordeel dat "de stukken verweerder evenmin noopten tot het doen verrichten van medisch onderzoek nu het in dit verband aan eiser is om zijn stellingen met adequate medische gegevens te onderbouwen" miskent de rechtbank het gestelde tijdens appellant en gaat daaraan niet dan wel onvoldoende draagkrachtig gemotiveerd voorbij.

Aangevoerd is dat in de bestreden beslissing ten onrechte het beroep op artikel 3 EVRM in verband met de medische situatie van betrokkene door verweerder is verworpen zonder dat het Bureau Medische Advisering is ingeschakeld voor een medische beoordeling van de situatie van betrokkene.

Aangevoerd is dat het oordeel van verweerder dat uit de door appellant toegezonden stukken in dit verband betreffende de medische en psychische situatie niet zou kunnen worden afgeleid dat sprake is van een levensbedreigende situatie is geen oordeel dat een leek kan vellen.

Uit de in de hele procedure overgelegde medische stukken blijkt immers minimaal van een serieuze ernst van de medische en psychische problematiek die zelfs heeft geleid tot een gedwongen opname, waarvan bewijsstukken zijn Ingebracht.

Zoals ook reeds in de uitspraak van de VK Leeuwarden Leeuwarden d.d. 25-2-2004 (awb 02/85197) in de eerdere beroepsprocedure van appellant uitgebreid wordt aangehaald zijn meerdere bewijsstukken Ingebracht over de medische en psychische situatie. Ondermeer overwoog de rechtbank Leeuwarden In dit verband dat "blijkens de door elser Ingebrachte rapportage sprake is van ernstige gedragsproblemen en de sociaal-emotionele toestand van eiser een zorgelijk beeld laat zien. Deze resultaten staan vermeld in een rapport, dat tot stand is gekomen op verzoek van Nidos, van 27 november 2002".

Ook overwoog de rechtbank " Overigens is uit de uitspraak van de kinderrechter van de rechtbank 's-Gravenhage betreffende de ulthuisplaatsing van elser, die bij brief van 6 december 2003 is overgelegd, gebleken - hetgeen ter zitting is bevestigd - dat eiser is opgenomen in een gesloten inrichting vanwege zijn slechte psychische situatie".

Gelet op hetgeen appellant heeft aangevoerd en met medische stukken heeft onderbouwd had het minimaal op de weg van de IND gelegen om de BMA In te schakelen om een medische beoordeling van de situatie van betrokkene te laten plaatsvinden.

Gelet op de Ingebrachte stukken valt immers niet op voorhand uit te sluiten dat sprake is van een situatie waarbij terugkeer zal leiden tot schending van artikel 3 EVRM . In zulk een situatie is het niet aan de IND is, gelet op de aangevoerde medische stukken, een medisch oordeel te vellen dat het niet zou gaan om een aandoening medische omstandigheid waarop artikel 3 EVRM en kan eerst na een beoordeling door het BMA worden beoordeeld of terugkeer In het geval van betrokkene leidt tot schending van artikel 3 EVRM.

Nu dit niet is gebeurd is de bestreden beschikking reeds hierom onvoldoende zorgvuldig genomen en voorbereid, hetgeen de rechtbank door te overwegen zoals boven aangegeven heeft miskend.

2.

Voorts wordt door de rechtbank door aldus te overwegen ten onrechte geheel ongemotiveerd voorbijgegaan aan de stelling van appellant dat In de bestreden beschikking niet dan wel onvoldoende uitvoering is gegeven aan de uitspraak VK Leeuwarden d.d. 25-2-2004 (awb 02/85197) in de eerdere beroepsprocedure van appellant..

In deze uitspraak van de vreemdelingenkamer Leeuwarden is immers overwogen dat verweerder een oordeel dient te geven omtrent de psychische situatie In verband met een eventuele schending van artikel 3 EVRM.(rechtsoverweging 2.19)

Aangevoerd is door appellant dat verweerder een dergelijke beoordeling achterwege heeft gelaten, althans een degelijke beoordeling niet zorgvuldig verricht, nu er geen medisch advies is gevraagd aan het Bureau Medische Advisering en volstaan is met een nietszeggende niet onderbouwde motivering.

De rechtbank gaat aan deze stelling ongemotiveerd voorbij heeft aldus uitspraak gedaan in strijd met art. 8:69 Awb althans art. 8.77 Awb.

Grief 2.

Ten onrecht overweegt de rechtbank onder rechtsoverweging 2.9:

" 2.9 Verweerder heeft derhalve terecht overwogen dat eiser niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vw 2000."

Toelichting:

1.Ter toelichting wordt gewezen op de toelichting bij grief 1.

REDENEN WAAROM:

appellant zich tot u wendt met het eerbiedige verzoek om de bestreden uitspraak d.d. 29 juni 2007 verzonden 2 juli 2007 te vernietigen voorzover **bij die uitspraak het beroep voor wat betreft het asielgedeelte ongegrond is verklaard** en daarvoor een zodanige beslissing te nemen als uw Raad in redelijkheid zou vermenen te behoren c. q, te bepalen dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd dient te worden verleend, met veroordeling van verweerder in de kosten van dit geding.

Wageningen, 27 juli 2007

Advocaat-Gemachtigde

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of loops and a long horizontal stroke extending to the right.